

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 (Η)

¹ Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς·

² Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι·

³ καὶ εἰάν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστευσι εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἦκασιν.

⁴ καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

⁵ καὶ ἐπήρωτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ.

⁶ καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

¹ Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πάλιν πολὺς λαὸς ἦτο μαζὴ τοῦ καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τι νὰ φάγουν, ἐπροακάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς λέγει·

² “σπλαγχνίζομαι τὸν λαόν, διότι τρεῖς ἡμέρας μένουσι κοντὰ μου καὶ δὲν ἔχουν τι νὰ φάγουν.

³ Καὶ εἰάν τοὺς ἀπολύσω νὰ φύγουν νηστικοὶ διὰ τὰ σπίτια τῶν, θὰ ἐξαντληθοῦν καὶ θὰ ἀποκάμουν στὸν δρόμον. Διότι μερικοὶ ἀπὸ αὐτοῦς ἔχουν ἐλθεῖ ἀπὸ μακρὰ”.

⁴ Καὶ ἀπήντησαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ τοῦ· “ἀπὸ ποῦ ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημον θὰ μπορέσῃ νὰ χορτάσῃ κανεὶς με ψωμιά αὐτούς;”

⁵ Καὶ τοὺς ἠρώτησε· “πόσα ψωμιά ἔχετε;” Ἐκεῖνοι δὲ εἶπαν· “επτὰ”.

⁶ Καὶ παρήγγειλεν εἰς τὰ πλήθη νὰ καθήσουν κάτω. Καὶ ἀφοῦ ἐπήρε τὰ ἐπτὰ ψωμιά, εὐχαρίστησε τὸν Πατέρα, τὰ ἔκοψε καὶ ἐδίδε στὸς μαθητὰς τὰ τεμάχια, διὰ νὰ τὰ παραθέσουν στὸν λαόν. Καὶ ἐκεῖνοι τὰ παρέθεσαν στὸ πλήθος.

⁷ καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ αὐτὰ εὐλόγησας εἶπε παρατιθέναι καὶ αὐτὰ.

⁸ ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας.

⁹ ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

¹⁰ Καὶ ἐμβὰς εὐθὺς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

¹¹ Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

¹² καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

¹³ καὶ ἀφείς αὐτούς εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθε πάλιν.

⁷ Εἶχαν δε και κάτι λίγα ψαράκια. Και αυτὰ, αφού τα ευλόγησεν, εἶπε να τα παραθέσουν.

⁸ Εφαγαν δε ὅλοι και ἐχορτάσαν και εμαζεψαν ἀπὸ τα κομμάτια που ἐπερίσσευσαν ἑπτὰ μεγάλα κοφίνια.

⁹ Εκείνοι δε που ἔφαγαν ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες. Και κατόπιν τους ἔστειλεν ο Κύριος εἰς τα σπῖτια των.

¹⁰ Και ἐμέσως ἐμπήκε αὐτός στο πλοῖον με τους μαθητάς του και ἦλθεν εἰς τα μέρη Δαλμανουθά.

¹¹ Και ξεπρόβαλαν ἐμπρός του οἱ Φαρισαῖοι και ἤρχισαν να συζητοῦν με δολίαν διάθεσιν και να ζητοῦν ἀπὸ αὐτόν, να ἐπιδείξη ἑκτακτον θαῦμα ἀπὸ τον ουρανό, που να εἶναι σημάδι και ἐπιβεβαίωσις της ἀποστολῆς του. Αὐτό δε ἔλεγαν, ὄχι διότι εἶχαν την διάθεσιν να πιστεύσουν, ἀλλά δια να τον πειράζουν και με την ἐλπίδα να τον εκθέσουν στον λαόν.

¹² Και αφού ἀνεστενάξε ἀπὸ τα βάθη της ψυχῆς του εἶπε· “διὰ τί η γενεὰ αὕτη ζητεῖ οπωσδήποτε σημεῖον; Σας διαβεβαώνω ὅτι τέτοιο σημεῖον δεν θα δοθῇ εἰς αὐτήν την γενεάν”.

¹³ Τους ἀφησε και με το πλοῖον ἦλθεν στο ἀπέναντι μέρος πάλιν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὠτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, καὶ πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἤρατε; λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων

14 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐλησμόνησαν νὰ πάρουν ἄρτους. Δὲν εἶχαν δε μαζὴ των στο πλοῖον παρὰ ἓνα μόνο ψωμί.

15 Παρήγγελλε δε εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς καθιστοῦσε προσεκτικούς λέγων· “Βλέπετε καλά καὶ προσέχετε ἀπὸ το κακό προζύμι των Φαρισαίων καὶ του Ἡρώδου”.

16 Καὶ ἐσυλλογίζοντο αὐτοὶ καὶ ἔλεγον μεταξύ των “ὁ Διδάσκαλος μας κάνει παρατήρησιν, διότι δὲν ἐφροντίσαμεν νὰ πάρωμεν ψωμιά”.

17 Ὁ δε Ἰησοῦς με τὴν θείαν του γνώσιν εἶδε καθαρά τὰς σκέψεις των καὶ τοὺς εἶπε· “τι συλλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμιά; Ἀκόμη ὕστερα ἀπὸ τόσα θαύματα δὲν ἐννοεῖτε καὶ δὲν καταλαβαίνετε; Ἐχετε ἀκόμη τόσον δυσκίνητον καὶ χονδρὴν τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιάν σας;

18 Ἐνὼ ἔχετε μάτια δὲν βλέπετε καὶ ἐνὼ ἔχετε αὐτιά δὲν ἀκούετε; Καὶ ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε δὲν τα ἐνθυμείσθε;

19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμιά δια τοὺς πεντακισχιλίους, πόσα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐπήρατε; Λέγουν εἰς αὐτόν· “δώδεκα”.

20 Ὅταν δε τὰ ἑπτὰ ψωμιά ἔκοψα καὶ ἐμοίρασα εἰς τὶς τέσσαρες χιλιάδες των ἀνθρώπων, πόσα μεγάλα κοφίνια

πληρώματα κλασμάτων γεμάτα από κομμάτια επήρατε;”
ήρατε; οί δε εἶπον· Ἐπτά. Εκείνοι δε εἶπον· “επτά”.

²¹ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ²¹ Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “ἀκομα δεν καταλαβαίνετε, ὅτι δεν σας ωμίλησα δια το υλικό προζύμι, ἀλλά δια το κακό πνευματικό προζύμι των Φαρισαίων, που εἶναι ἡ κακία των καὶ ἡ υποκρισία των;” (Οἱ μαθηταί τότε καὶ οἱ πιστοὶ δια μέσου των αἰώνων πρέπει να προφυλάσσωνται ἀπὸ τους υποκριτάς).

²² Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαιῖδά, καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. ²² Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαιῖδά καὶ φέρουν εἰς αὐτὸν ἓνα τυφλὸν καὶ τον παρακαλοῦν να τον εγγίση, δια να του δώση ἔτσι τὴν θεραπείαν.

²³ καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. ²³ Καὶ ἀφοῦ ἐπιασε τον τυφλὸν ἀπὸ το χέρι, τον ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ το χωριό, ἐπτυσσε εἰς τὰ μάτια του, ἔβαλε ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὰ χέρια του καὶ τον ἐρωτούσε, αν βλέπη τίποτε.

²⁴ καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας. ²⁴ Καὶ ἐκεῖνος ἀφοῦ ἐσήκωσε τὰ μάτια καὶ ἐκύταξε ἔλεγε· “βλέπω τους ἀνθρώπους σαν δένδρα να περιπατοῦν”. (Ἡ θεραπεία ἐγένετο προοδευτικῶς ἀνάλογα με τὴν ἀναπτυσσομένην πίστιν του τυφλοῦ).

²⁵ εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι, καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ αὐτοὺς ἀκόμη που ἦσαν μακρῶς. ²⁵ Καὶ ἐπειτα πάλιν ἔβαλε τὰ χέρια του ὁ Κύριος εἰς τὰ μάτια ἐκείνου καὶ τον ἔκαμε να τα ἀνοίξη καλὰ καὶ να βλέπη καθαρά. Καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὄρασίς του καὶ διέκρινε ὅλους καθαρά καὶ αὐτοὺς ἀκόμη που ἦσαν μακρῶς.

ἀνέβλεψε τηλαυγῶς
ἅπαντας.

²⁶ καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

²⁷ Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

²⁸ οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν.

²⁹ καὶ αὐτὸς λέγει αὐτούς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

³⁰ καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

³¹ Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν

²⁶ Καὶ ἐστειλεν αὐτὸν στο σπίτι του, αφοῦ του ἔδωσε την παραγγελίαν· “οὔτε στο χωριό να εἰσέλθῃς οὔτε εἰς κανένα μέσα στο χωριό να πῃς τίποτε περὶ του θαύματος”.

²⁷ Καὶ ανεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς με τοὺς μαθητὰς του ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην, καὶ ἦλθε εἰς τα χωριά της Καισαρείας, τὴν ὁποίαν εἶχε μεγαλώσει καὶ ἐξωραΐσει ὁ Ἡρώδης Φίλιππος. Εἰς τὸν δρόμον δε ερωτούσε τοὺς μαθητὰς του· “τι λέγουν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ· ποίος, νομίζουν ὅτι εἶμαι;”

²⁸ Εκείνοι δε ἀπήντησαν··“ἄλλοι σε θεωροῦν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι Ἡλίαν, καὶ ἄλλοι ἓνα ἀπὸ τοὺς προφῆτας”.

²⁹ Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· “σεῖς δε ποίος λέγετε, ὅτι εἶμαι;” Ἀποκριθεὶς δε ὁ Πέτρος λέγει εἰς αὐτόν· “συ εἶσαι ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖον προείπαν οἱ προφῆται”.

³⁰ Καὶ διέταξε αὐτούς με αὐστηρότητα, να μὴ λέγουν εἰς κανένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός.

³¹ Καὶ ἤρχισε να διδάσκη αὐτούς, ὅτι σύμφωνα με τὴν βουλήν του Θεοῦ καὶ δια τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πρέπει ὁ υἱὸς του ἀνθρώπου πολλὰ να πάθη, να απορριφθῆ καὶ να περιφρονηθῆ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ να φονευθῆ

γραμματέων, και και έπειτα από τρεις ημέρας να
άποκτανθῆναι και μετὰ αναστηθή.
τρεις ήμέρας άναστῆναι·

³² και παρρησία τὸν ³² Και από τότε επανελάμβανε ο
λόγον έλάλει. και Κυριος τα λόγια αυτά περί του πάθους
προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ του καθαρά και φανερά. Και ο
Πέτρος ήρξατο έπιτιμᾶν Πετρος, αφού επήρε αὐτὸν ιδιαιτέρως,
αὐτῷ. ήρχισε να του απευθύνη ζωηράς
διαμαρτυρίας, δια να τον αποτρέψη
από τον θάνατον.

³³ ὁ δὲ έπιστραφείς και ³³ Ο δε Κυριος, αφού εγύρισε και είδε
ίδὼν τοὺς μαθητάς αὐτοῦ τους μαθητάς του, επέπληξε τον
έπετίμησε τῷ Πέτρῳ Πετρον, λέγων· “ύπαγε οπίσω μου
λέγων· “Υπαγε οπίσω σατανά, διότι συ παρασυρόμενος από
μου, σατανᾶ· ὅτι οὐ τα ανθρώπινα συναισθήματά σου, δεν
φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, φρονεῖς εκείνα που θέλει ο Θεός, αλλά
άλλα τὰ τῶν ἀνθρώπων. εκείνα που αρέσουν στους
ανθρώπους”.

³⁴ Και προσκαλεσάμενος ³⁴ Και αφού επροσκάλεσε τον λαόν
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαζή με τους μαθητάς του, είπεν εις
μαθηταῖς αὐτοῦ είπεν αυτούς· “ὅποιος θέλει να με
αὐτοῖς· “Οστις θέλει ακολουθήση ως πιστός μαθητής μου,
ἀποπίσω μου ἀκολουθεῖν, ας απαρνηθῆ τον αμαρτωλόν εαυτὸν
ἀπαρνησάσθω έαυτὸν του με τας αδυναμίας, και τα πάθη του,
και ἀράτω τὸν σταυρὸν ας πάρη την απόφασιν να υποστή προς
αὐτοῦ, και ἀκολουθείτω χάριν μου ταλαιπωρίες και αὐτὸν
μοι. ἀκόμη τον σταυρικόν θάνατον, και ας
με ακολουθήση στον δρόμον, που εγώ
εχάραξα.

³⁵ ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ³⁵ Διότι ὅποιος θέλει να σώση την
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, επίγειον ζωή του, αὐτός θα χάση την
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν αιωνίαν και μακαρίαν ζωήν. Οποιος
ἀπολέση τὴν έαυτοῦ όμως αψηφήσει και θυσιάσει την ζωήν
ψυχὴν ἔνεκεν έμοῦ και του προς χάριν εμού και του
τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος ευαγγελίου, αὐτός θα σώση την ζωήν
σώσει αὐτήν. του εις την αιωνίαν μακαριότητα.

36 τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον εἰάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 ὃς γὰρ εἰάν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῶ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

36 Διότι τι θα ωφελήσῃ τον ἄνθρωπον, εἰάν κερδήσῃ ολόκληρον τον υλικόν κόσμον και χάσει την ψυχὴν του;

37 Η, τι θα δώσει ἄνθρωπος ως ἀντάλλαγμα, δια να εξαγοράσῃ την ψυχὴν του ἀπὸ τον Ἄδην, ἀφοῦ οὔτε ο κόσμος ὅλος δεν ἠμπορεῖ να ἀντισταθμίσῃ την ἀξίαν της ψυχῆς;

38 Διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δια λόγους ἀνθρωπαρεσκείας και δειλίας θα ἐντραπῆ και θα ἀρνηθῆ ἐμὲ και τους λόγους μου εἰς την γενεάν αὐτήν, την ἀποστατημένην και ἁμαρτωλήν, και ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θα ἐντραπῆ αὐτόν και θα τον ἀποκηρύξῃ, ὅταν ως κριτῆς των ἀνθρώπων ἐλθῃ ολόλαμπρος με την δόξαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ συνοδευόμενος ἀπὸ τους ἁγίους ἀγγέλους”.